

доволно дълго и постоянно отговарялъ на съзаклятниците, които пили за негово здравие; единъ отъ тѣхъ далъ знакъ Соковнину и тихо казалъ: „сега му е времето!“ Соковнинъ, като неискалъ още да даде общо разпорѣждане, намигналъ му въ отговоръ и казалъ: „не му е още времето.“ Когато говорилъ туй, Петъръ добро скокналъ, силно го ударилъ и казалъ: „За тебе време още не е, но за менъ е сега. Земете и свържете го.“

Въ тѣзъ същата минута влѣлъ въ стаята и капитанина съ ротата си. Всички колѣничили и са признавали за виновни. Петъръ са обърналъ къмъ капитанина, далъ му силна една плѣсница и го обругалъ защо да са не яви въ назначения часъ. Капитанина извадилъ изъ джепа си писменното повелѣние и го показалъ на монарха; Петъръ призналъ погрѣшката си; Той цалуналъ капитанина по челото, казалъ му че е точенъ и правъ и далъ му да държи подъ стража извързанитѣ съзаклятници.

22.

Покрушение противъ господаря.

Слугитѣ на Петра Великий имали всегдѣ свободенъ вносъ при него, а много често той ги оставялъ въ стаята си дори до минутата на заспиването си, слѣдъ което тѣ излизали. Туй същото време, въ отсъствие на слугитѣ му, било избрано единъ пътъ отъ съзаклятниците за най сгодно да го убиятъ убиенца ималъ съ себе си напълненъ пистолетъ; той го опрѣлъ вързъ сърдцето на дълбоко